

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: V. K.
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 10. 2017, č.j. X/315-LBO

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce žalobou podanou soudu dne 23. 11. 2017 napadl rozhodnutí žalované označené v záhlaví tohoto rozsudku, a to postupem předvídaným v ust. § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.). Napadeným rozhodnutím ve věci invalidního důchodu žalobce žalovaná rozhodla tak, že námitky žalobce se zamítají a

Shodu s prvopisem potvrzuje.

potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. R-29.6.2017- 425/X ze dne 29. 6. 2017.

2. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své shora citované rozhodnutí ze dne 29. 6. 2017, jímž zamítla žádost žalobce o invalidní důchod dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), a to pro nesplnění podmínek spočívajících v potřebné době pojištění.
3. V odůvodnění žalovaného rozhodnutí o námitkách žalovaná zopakovala, že k žádosti žalobce byl tento uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně zpětně k datu 6. 7. 2015 pro míru poklesu jeho pracovní schopnosti o 40 %. Důvodem pro zamítnutí žádosti o invalidní důchod však bylo nesplnění podmínky potřebné doby pojištění na straně účastníka. Dále je obsahem odůvodnění žalovaného rozhodnutí odkaz na zdravotnickou dokumentaci žalobce, včetně konkrétních lékařských nálezů především z oborů ortopedie, neurologie, ORL, psychologie a psychiatrie z roku 2017. Poté je popsán v souhrnu zdravotní stav s tím, že rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je stav po otřesu (komoci) mozku s reziduální levostrannou spastickou hemiparézou s centrální lézí nervu. V rozhodující části odůvodnění pak žalovaná citovala ust. § 38, § 39 a zejm. § 40 zákona o důchodovém pojištění a uzavřela, že účastník splnil podmínku invalidity (první stupeň), ale ta samo o sobě nestačí pro vznik nároku na invalidní důchod. Pro jeho přiznání je potřeba získat potřebnou dobu pojištění, na kterou žalobce nedosáhl. Bližší údaje k získané potřebné době pojištění jsou uvedeny na straně 4 napadeného rozhodnutí. Dále je třeba dodat, že spolu s prvostupňovým rozhodnutím byl žalobci zaslán osobní list důchodového pojištění a žalobce byl upozorněn na to, že pokud byl pojištěn (zaměstnán) v dobách, které nejsou uvedeny na osobním listě, tak je třeba, aby ČSSZ zaslal příslušné dokumenty k novému posouzení.
4. Žalobce v žalobě uvádí, že mu byla ČSSZ přiznána invalidita prvního stupně. S tím však nesouhlasí, neboť jeho zdravotní stav takovému závěru neodpovídá. Tvrdí, že mu měla být přiznána invalidita třetího stupně. Dále bez konkrétních dat popisuje své dřívější zaměstnání a pozdější evidenci na úřadu práce. Poté uvádí, že v roce 2014 utrpěl úraz hlavy, zřejmě upadl. Léčil se a jeho zdravotní stav se od té doby výrazně zhoršil. Dále popsal své další zdravotní obtíže (úraz kyčle, epilepsie, nedoslýchavost). Není schopen výkonu práce, což mu potvrdil lékař. K tomu dokládá lékařské zprávy. Nepobírá invalidní důchod, což mu neumožňuje doplácet na léky nutné k léčení obtíží.
5. Žalovaná s žalobou nesouhlasila a navrhla její zamítnutí. Ve vyjádření odkázala na žalované rozhodnutí a připomněla důvody, pro které nebyl invalidní důchod žalobci přiznán. Uvedla, že žalobce nezpochybňuje, že mu nebyla vyhodnocena veškerá doba pojištění. Doba nezaměstnanosti lze přiznat pouze v délce jednoho roku.

6. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s. S ohledem na důvod zamítavého rozhodnutí se soud zabýval u žalobce především posouzením potřebné doby pojištění, neboť tato je ve věci stěžejní otázkou.
7. Soud dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.
8. Dle § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
9. Dle § 40 odst. 1, písm. f) téhož zákona potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku na 28 let pět roků.
10. Dle § 40 odst. 2 téhož zákona potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.
11. Dle § 40 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění pro účely splnění podmínky potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se za dobu pojištění považuje též doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) a dále doba studia na střední nebo vysoké škole v České republice, a to před dosažením 18 let věku, nejdříve však po ukončení povinné školní docházky, a po dosažení věku 18 let po dobu prvních 6 let tohoto studia. Ustanovení § 12 odst. 1 věty druhé platí zde přiměřeně.
12. V daném případě žalobce soud ověřil výpočty potřebné doby pojištění dle osobního listu důchodového pojištění a zjistil, že informace z něho získané odpovídají výpočtům doby dle dnů a závěrům uvedeným v rozhodnutí žalované. Žalobce jako žadatel o přiznání nároku na invalidní důchod nesplnil potřebnou dobu pojištění ve smyslu § 40 odst. 2 s použitím odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, jež je podstatnou podmínkou pro přiznání důchodu. Žalobce v řízení před správním orgánem, ani před soudem v žalobních námitkách netvrdil, že mu má být započítána delší doba jiná, tj. doba další. Pro nenaplnění potřebné doby pojištění v návaznosti na úpravu uvedenou v odstavcích 1 až 3 ust. § 40 zákona o důchodovém pojištění nemůže žalobci vzniknout nárok na invalidní důchod.
13. Po přijetí tohoto závěru o nedosažení potřebné doby pojištění je nadbytečné provádět další dokazování ve smyslu zkoumání zdravotního stavu žalobce. Invalidita byla

žalobci posudkem přiznána v prvním stupni, neboť míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena o 40 %. I pokud by snad míra poklesu měla být dle subjektivních tvrzení žalobce stanovena ve vyšší míře (invalidita druhého či třetího stupně), nic by to nezměnilo na tom, že žalobce nemá nárok na invalidní důchod pro nesplnění potřebné doby pojištění.

14. Žalobce nesporně datum vzniku invalidity. Zhoršení zdravotního stavu sám v žalobě odvíjí až od roku 2014, ve kterém utrpěl závažný úraz hlavy. Rovněž tak neuvádí, že by se stal invalidním následkem pracovního úrazu.
15. V dané věci tedy lze uzavřít, že rozhodnutí žalované je věcně správné a vychází ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování. Soud žalobu proto jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.
16. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný. Žalované podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 11. září 2018

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje